

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/376/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316214498
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2316214498.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Terézie Mecelovej v právnej veci žalobcu: C. G., nar. X. N. XXXX, bytom I., D. XX, zastúpeného advokátom: JUDr. Peter Belovič, Šaľa, Hollého 1854, proti žalovanej: N. G., nar. XX. T. XXXX, bytom I., D. XX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo 16. mája 2017 č. k. 26C/315/2016-70 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.
- III. Odvolací súd nariaďuje súdu prvej inštancie vykonanie opravy vo výroku napadnutého rozsudku správnym označením súpisného čísla rodinného domu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese D., obec I., k. ú. I., zapísaných na LV č. XXXX ako parcely registra C, a to parcela č. 6922/37 - zastavané plochy a nádvoria, o výmere 479 m² a parcela č. 6922/38, záhrady, o výmere 753 m², v podiele 1/14 k celku, ako i stavby zapísanej na LV č. XXXX ako rodinný dom, súp. č. XXXX, postavený na parcele č. 6922/37, v podiele 1/7 k celku. Súčasne žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100%. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 630 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších právnych predpisov). Vecne zdôvodnil, že počas trvania manželstva strán konania (ktoré bolo rozvedené) dňa 8. septembra 2015 žalobca darovacou zmluvou previedol na žalovanú vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam. Od uvedeného času sa však žalovaná začala k žalobcovi správať agresívne. Súd prvej inštancie konštatoval, že z vykonaných listinných dôkazov mal preukázané hrubé porušenie dobrých mravov po darovaní zo strany žalovanej, vychádzajúc predovšetkým z potvrdenia Obvodného oddelenia Policajného zboru Močenok o vykázaní žalovanej zo spoločného obydľia, ku ktorému rozhodnutiu možno dospieť zo strany poverených orgánov len na základe preukázaného správania sa spoluvlastníka nehnuteľnosti, zodpovedajúceho charakterom a intenzitou hrubému porušeniu dobrých mravov. Vo veci sp. zn. 17C/307/2016 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť nevstupovať do predmetného rodinného domu, z dôvodu preukázaného agresívneho správania sa žalovanej voči žalobcovi, spočívajúce najmä v intenzívnych fyzických útokoch. Trestné a priestupkové oznámenia podané žalobcom na žalovanú rovnako vypovedajú o charaktere ich vzájomného spolužitia. Na základe dôvodnej výzvy na vrátenie daru, adresovanej žalobcom žalovanej, sa žalobca vzhľadom na preukázanú existenciu hrubého porušenia dobrých mravov žalovanou vo vzťahu k žalobcovi, opätovne stal podielovým spoluvlastníkom darovaných nehnuteľností. Ustanovenie § 630 O. z. umožňuje osobitný spôsob zániku právneho vzťahu, ktorý môže darca vyvolať tým, že jednostranným úkonom vyzve obdarovaného na vrátenie

daru. Môže tak urobiť, ak obdarovaný sa k nemu správa spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy. K zániku darovacieho vzťahu dochádza na základe tohto jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovanému, ktorý hrubo porušil dobré mravy svojím správaním. Žalobe preto súd vyhovel. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov).

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná, navrhujúc jeho zmenu zamietnutím žaloby, alternatívne zrušením a vrátením veci na nové konanie. Odvolanie odôvodnila nesprávnym právnym posúdením a nesprávnymi skutkovými zisteniami na základe vykonaných dôkazov. Skutočnosti uvádzané v žalobe a vo výpovedi žalobcu nie sú pravdivé. Žili so žalobcom bežným manželským životom. Žalovaná sa k nemu dobre správala. Situáciu pripravila sestra žalobcu a švagor, ktorí majú záujem o podiel na nehnuteľnostiach. Žalobca o vrátení daru nikdy neuvažoval. Uvedené osoby ho však ovplyvnili, všetko za neho zabezpečili, vrátane financií na súdny spor a zastupovanie advokátom. Sám by toho nebol schopný a peniaze na právneho zástupcu nemá. Žalobcu nikdy fyzicky nenapadla. Je útle štíhla žena a žalobca je statný vysoký muž, s omnoho väčšou silou. Nepochybne by bol schopný útoku sa brániť alebo ho odvrátiť. Rany na fotografiách mu žalovaná nespôsobila.

3. Následne dňa 19. decembra 2017 bolo doručené súdu prvej inštancie späťvzatie žaloby.

4. Podaním doručeným 19. marca 2018, adresovaným odvolaciemu súdu, žalobca označil späťvzatie žaloby za podanie, ktoré nenapísal, ani neposlal na súd a s týmto úkonom v plnom rozsahu nesúhlasil. Žiadal preto, aby súd späťvzatie neakceptoval a v konaní pokračoval. Späťvzatie bolo vyvolané podvodným konaním s úmyslom poškodiť žalobcu. O danej skutočnosti sa dozvedel po návšteve súdu prvej inštancie, ktorý predvolal svedkov vo veci trestného oznámenia (sp. zn. 2T/96/2017), vedeného proti žalovanej, v ktorom je obvinená podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/ Trestného zákona voči žalobcovi. Podanie bolo podpísané overeným podpisom žalobcu.

5. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

6. Primárne bolo potrebné vyhodnotiť procesný úkon, označený ako späťvzatie žaloby. Späťvzatie žaloby predstavuje jednostranný adresovaný procesný úkon žalobcu, pričom podľa ustálenej súdnej praxe späťvzatie späťvzatia návrhu nie je možné.

7. V prejednávanej veci však odvolací súd nemohol na späťvzatie žaloby prihliadať. Žalobca poprel svoj podpis na písomnom podaní označenom ako späťvzatie žaloby, ktorý nebol overený spôsobom, ktorým by bola preukázaná identifikácia osoby podpísanej na späťvzatí žaloby, pričom podpis bol nečitateľný, na rozdiel od podania žalobcu, ktorým poprel pravosť späťvzatia žaloby a ktoré obsahovalo úradne overený podpis žalobcu.

8. Vzhľadom k uvedenému v odvolacom konaní nebolo preukázané, že žalobca prejavil vôľu k späťvzatiu žaloby písomným podaním z 19. decembra 2017. Z toho dôvodu nebolo možné na takéto procesný úkon prihliadať a vec bolo potrebné prejednať.

9. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci a vecne správne rozhodol. Na zdôraznenie správnosti rozsudku a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s odvolacími námietkami žalovanej, odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

10. Medzi stranami konania nebolo sporné uzavretie darovacej zmluvy, ako ani výzva žalobcu na vrátenie daru z dôvodu hrubého porušovania dobrých mravov zo strany žalovanej k žalobcovi. Sporné bolo tvrdenie žalobcu o porušovaní dobrých mravov zo strany žalovanej, ktoré žalovaná namietala.

11. Preukázaný skutkový stav je v sporovom konaní výsledkom dôkaznej aktivity strán konania, ktoré sú povinné na preukázanie svojich tvrdení predložiť alebo navrhnúť dôkazy. Súd prvej inštancie správne konštatoval preukázanie hrubého porušenia dobrých mravov zo strany žalovanej voči žalobcovi po uzavretí darovacej zmluvy, vychádzajúc z predložených listinných dôkazov, najmä potvrdenia Obvodného oddelenia Policajného zboru Močenok o vykázaní žalovanej zo spoločného obydliá, čím bola preukázaná intenzita hrubého porušenia dobrých mravov, v dôsledku agresívneho správania sa žalovanej. Z rovnakých dôvodov bolo nariadené i neodkladné opatrenie, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť nevstupovať do predmetného rodinného domu. Hrubému porušovaniu dobrých mravov nasvedčovali i trestné aj priestupkové oznámenia podané žalobcom na žalovanú. Žalobcovi preto prislúchalo právo domáhať sa vrátenia daru voči žalovanej, ktorá sa k nemu správala tak, že hrubo porušovala dobré mravy.

12. Žalovaná okolnosti vylučujúce uvedené právo žalobcu žiadnym spôsobom nepreukázala, nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie. Žalovaná nepoprela, že bola vykázaná zo spoločného obydliá rozhodnutím policajného orgánu, ako ani zákaz vstupu do rodinného domu nariadeným neodkladným opatrením, z dôvodu jej agresívneho správania, ako ani trestné a priestupkové oznámenia. Súd prvej inštancie preto dôvodne vychádzal zo skutkového stavu preukázaného týmito listinnými dôkazmi. Odvolacia námietka žalovanej, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam preto nemohla obstáť.

13. S poukazom na preukázaný skutkový stav, bolo konanie tretích osôb, uvádzaných žalovanou v odvolaní, bez právneho významu. Žalovaná svoje tvrdenia o pozitívnom správaní a manželskom živote nepreukázala. Negatívne agresívne správanie voči žalobcovi žalovaná síce popierala, to však bolo predmetom posúdenia orgánov činných v trestnom konaní, ako i súdom (s negatívnym výsledkom v neprospech žalovanej), ktoré skutočnosti už žalovaná nepoprela. Odvolaciu námietku o nesprávnom právnom posúdení veci žalovaná nekonkretizovala. K obnoveniu pôvodného stavu došlo už prejavom darcu doručeného obdarovanej, preto žalobca sa dôvodne domáhal určenia vlastníckeho práva (porov. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 22 Cdo 1968/2000).

14. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Týkalo sa to aj rozhodnutia o náhrade trov konania. Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalovanej v konaní neúspešnej, v rozsahu 100%.

15. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol úspešný aj v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, vznikol mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

16. Rozhodnutie o žalobách, ktorými žalobca sleduje dosiahnutie zhody zápisu vo verejnom registri so skutočným stavom, majú vo výroku obsahovať presné a úplné údaje týkajúce sa označenia predmetu zápisu. Z výpisu z LV č. XXXX vyplýva, že stavba rodinného domu súp. č. XXXX, nachádzajúca sa pozemku parc. č. 6922/37, má zmenené súpisné číslo, na základe rozhodnutia Čj 3/2017/1304 z 3. mája 2017, ktorá skutočnosť vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (bod 4 str. 3, súp. č. rodinného domu XXXX bolo zmenené na č. XXXX), i z potvrdenia Obce I. (č. I. 46). Odvolací súd preto nariadil súdu prvej inštancie vykonať opravu výroku napadnutého rozsudku, označením správneho súpisného čísla stavby rodinného domu, nachádzajúca sa na pozemku parc. č. 6922/37 (pôvodné súp. č. XXXX), zapísanej na LV č. XXXX.

17. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.